

over Lovforslagets Overgang til 2den Behandling, der vedtoges enstemmig med 43 St.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til førstkommende Onsdag Middag Middag Kl. 12.

Forinden man gik over til den sidste Sag paa Dagsordenen, bemærkede

Formanden: Justitsministeren er ikke i Døbliffet tilstede, men jeg antager, at han strax vil komme. Jeg benytter Leiligheden til at meddele, at der under Mødet er omdelt Ændringsforslag til 2den Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1874 til 31te Marts 1875, samt at jeg ligeledes under Mødet fra Folkethingets Formand har erholdt tilbagesendt: „Forslag til Lov om Foranstaltninger til at modarbejde den venesriske Smittes Udbredelse“ med Anmodning om at forelægge det her paa ny. Forelæggelsen sker herved, og Exemplarer af Lovforslaget i dets nuværende Skikkelse ville blive omdelte. Lovforslaget vil derhos blive tilstillet det Udvalg her i Thinget, der har beskæftiget sig med denne Sag, for at det kan afgive sin Erklæring derover til Veiledning ved den forestaaende eneste Behandling af Sagen.

Man gik dernæst til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. m.

(Tredie Behandling i Folkethinget findes i Folkethingstidenden Spalte 2547. Lovforslaget findes i Tillæg C. Spalte 273.)

Justitsministeren: Det Lovforslag, som nu foreligger til Behandling her i Thinget, vil jo i det Væsentlige være kjendt af det ærede Thing, idet Landstinget beskæftigede sig med denne Sag i forrige Samling. Der er imidlertid i det andet Thing, hvorfra Lovforslaget nu kommer, foretaget forskellige Forandringer, som jeg dog anser det for rigtigt at henlede Opmærksomheden paa. Naar man vil se hen til Tallet, er det mange Forandringer, der ere foretagne, imidlertid er den altsede overveiede Del af disse Forandringer af mindre Betydning. Dette gjælder ikke blot med Hensyn til en stor Mængde Redaktionsændringer og Bestemmelser, hvis Hensigt kun har været at simplificere og tydeliggjøre, men det gjælder ogsaa med Hensyn til en stor Del af de Realitetsforandringer, der ere foretagne i Lovforslaget. Jeg skal ikke opholde det ærede Thing med vidtløftig at gennemgaa alle disse Ændringer, jeg vil kun

tillade mig at henlede Opmærksomheden paa de Forandringer, som forekomme mig at være af større Betydning. Den betydeligste Forandring, der er foretagen, er vistnok den, der findes i § 5 i Forbindelse med §§ 71, 72 og 74. § 5 indeholder Hovedreglen for, i hvilke Tilfælde Dødsboer skulle tages under Behandling af Skifteretten, og Reglen var jo givet saaledes, at under offentlig Skiftebehandling skulle Dødsboer tages, naar nogen af Arvingerne er umyndig eller fraværende udenfor Riget, eller hans Opholdssted ikke vides. Det er med Hensyn til det Sidste, at der er gjort den Forandring, at der er føjet en Bestemmelse til, hvis Følge vil blive den, at et Bo ikke skal tages under Skifterettens Behandling, fordi ikke alle Arvinger ere tilstede inden Riget, for saa vidt det med Hensyn til den eller de Arvinger, der maatte være fraværende udenfor Riget, ikke blot er tvivlsomt, om han eller de endnu ere i Live, men der er overveiede Grund til at antage, at han eller de ere døde. Jeg tilføiede, at i Forbindelse med denne Bestemmelse staaer nogle Ændringer i §§ 71, 72 og 74. I § 71 udtales navnlig, at naar Arvingerne melde sig for at fordrø Boet overgivet dem til privat Behandling, og det opgives, at der er eller rettere har været Arvinger fraværende udenfor Riget, med Hensyn til hvilke det ikke vides, om de ere i Live eller ikke, medens det dog antages efter Alt, hvad der foreligger, at de ere døde, skal Skifteretten prøve de Oplysninger, som i den Henseende forebringes. Skifteretten skal fremdeles efter § 72 sørge for, at der bliver udstedt behørig Indkaldelse til Arvingerne, og det hedder endelig i § 74, at Boet ikke maa deles, forinden Indkaldelsen er udløben eller den paaagjældende Arving har ladet møde paa Skiftet. Disse sidste Bestemmelser sigte til at gjøre det mindre betænkeligt at lade Boet overgaa til privat Behandling, uagtet det ikke er konstateret, at der ikke muligvis er en fraværende Arving. Man har villet træffe den Sikkerhedsforanstaltning, at i saa Tilfælde burde Boet ikke deles, forinden den Frist er udløben, der gives i den Indkaldelse, som i dette Tilfælde skal udstedes af Arvingerne, hvilket Skifteretten skal paase, og Meningen er altsaa, som det let vil falde i Meningen, at man der har villet yde en Værgsgæls for de muligvis levende fraværende Arvinger. Hvad hele denne Bestemmelse angaar, er det ganske sikkert, at den maa vække nogen Betænkelighed, der maatte mindre har sin Grund i den Omstændighed, at det saaledes bliver muligt, at et Bo kan overgaa til privat Behandling, uagtet det ikke er givet, at alle Arvinger ere umyndige og tilstede indenfor Riget; men Betænkeligheden skulde vel snarere ligge deri, at der mangler nærmere Regler, hvorefter Skifteretten skal afgive sin Kjendelse i deslige Tilfælde. At Skifteretten, hvor det er tvivlsomt, om en Person kan anses for at være levende eller død, afgjør dette Spørgsmaal,